



**VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

putem

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

Posl.br. P-126/2023

Pravna stvar:

**Tužitelj: JASMINKA ŠMITRAN iz Rijeke, Hegedušićeva 3, OIB:
88153791067**

zastupana po odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Saša Poldan, Goran Gatara, Valentina Vižintin i Marko Komorski, Ana Babić i Soča Fruk Morina iz Rijeke

**Tuženik: MILORAD ŠMITRAN vl. obrta INSTALATER iz Rijeke, Bartola
Kašića 8a, OIB: 19773574927 (Rijeka, Hegedušićeva 3), zastupan
po stečajnom upravitelju Darko Zorc, Vrtlarski put 21, Rijeka**

Radi: utvrđenja i izlučenja iz stečajne mase

ŽALBA TUŽITELJA

-protiv toč. IV. i V. izreke presuda Trgovačkog suda u Rijeci
posl.br. P-126/2023-72 od dana 13. listopada 2023. godine

I Tužiteljica pobija presudu Trgovačkog suda u Rijeci posl.br. P-126/2023 od dana 13. listopada 2023. godine u toč. IV. i V. izreke presude u cijelosti i iz svih zakonom predviđenih razloga, a osobito zbog:

- **bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. i st. 2. Zakona o parničnom postupku, a osobito povrede sadržane i opisane u odredbi čl. 354. st. 2. toč. 11.,**
- **pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz čl. 355. Zakona o parničnom postupku;**
- **pogrešne primjene materijalnog prava iz čl. 356. Zakona o parničnom postupku.**

Naprijed navedene žalbene razloge, tužiteljica u nastavku obrazlaže kako slijedi:

II Pobijanom presudom u odbijajućem dijelu sadržanom u toč. IV. izreke prvostupanjski sud odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu u kojem tužiteljica traži utvrđenje da je suvlasnica nekretnina popisanih u toč. I. izreke u preostalih 1/2 dijela, u dijelu kojim traži izdvajanje iz stečajne mase preostalih 1/2 dijela nekretnina te brisanje zabilježbe iz toč. III. izreke na preostalih 1/2 dijela nekretnina.

Razloge za odbijanje naprijed opisanih zahtjeva tužiteljice prvostupanjski sud nalazi u tome jer da je Ugovor o diobi bračne stečevine i reguliranju međusobnih odnosa ovjeren kod javnog bilježnika Gordane Legović u Rijeci dana 13. lipnja 2013. godine protivan prisilnim propisima odnosno odredbi članka 89. Stečajnog zakona pa sud utvrđuje da je taj ugovor bez pravnog učinka odnosno ništetan sukladno odredbi članka 91. Stečajnog zakona. Stoga da tužiteljica nije na temelju ništetnog ugovora mogla steći pravo vlasništva nad predmetnim nekretninama pa da slijedom toga nije osnovan niti njezin zahtjev za izdvajanje predmetnih nekretnina iz stečajne mase. Sud je nadalje utvrdio da stranke prilikom sklapanja Ugovora o diobi bračne stečevine nisu postupale savjesno i pošteno iz naprijed navedenih razloga, odnosno jer su potpis ovjerile nakon otvaranja stečajnog postupka te iz razloga što tužiteljica svoje vlasništvo s osnove predmetnog ugovora nije upisala u zemljišnu knjigu nakon sklapanja Ugovora, kao i iz razloga što je tuženik u prokaznom popisu imovine predmetne nekretnine naveo kao svoje vlasništvo, a što da nije obrazložio prilikom davanja iskaza.

Naprijed navedena utvrđenja prvostupanjskog suda su pogrešna. Činjenično stanje je pogrešno i nepotpuno utvrđeno, a na tako utvrđeno činjenično stanje materijalno pravo je pogrešno primijenjeno te su počinjene povrede odredaba parničnog postupka.

U odnosu na ništetnost Ugovora o diobi bračne stečevine i uređenju međusobnih odnosa

Pogrešno prvostupanjski sud utvrđuje da bi riječ bila o ništetnom ugovoru sukladno odredbama članka 89. i 91. Stečajnog zakona. Naime, kod ovoga se prvenstveno ukazuje na činjenicu da je predmetni ugovor među strankama sklopljen dana 19. kolovoza

2012. godine dok su samo naknadno na istom ugovoru stranke ovjerile odnosno priznale svoje potpise. Stoga je relevantan trenutak za utvrđivanje valjanosti ovog ugovora upravo datum 19. kolovoza 2023. godine, a ne datum 13. lipnja 2013. godine.

Tako je pravilno već prethodno utvrdio i drugostupanjski sud u ovom postupku u svojoj odluci posl.br. PŽ-5724/2018 od dana 18. veljače 2020. godine:

„Stoga se ima smatrati da je ugovor voljom stranaka zaključen dana 19.08.2012. godine, a ne onog dana kada je tuženik ovjerio svoj potpis u javnobilježničkom uredu. Ovjera potpisa tuženika ima samo ulogu da osoba potvrđuje da je kao svoj priznala potpis na određenoj ispravi odnosno to je tek jedna od pretpostavki podobnosti isprave za zemljišnoknjižni upis pa se ovjera odnosno datum ovjere potpisa ne može u konkretnom slučaju smatrati i zaključenjem ugovora.“

Pogrešan je dakle zaključak prvostupanjskog suda o trenutku sklapanja predmetnog ugovora. Jednako tako pogrešan je zaključak prvostupanjskog suda da bi ovjerom potpisa na predmetnom ugovoru dana 13. lipnja 2013. godine raspolagao imovinom dužnika pojedinca protivno odredbi članka 89. i 91. Stečajnog zakona. Naime, predmetni ugovor Milorad Šmitran nije sklopio u svojstvu vlasnika obrta INSTALATER niti je na tom ugovoru svoj potpis ovjerio u tom svojstvu, niti je u zemljišnim knjigama kao vlasnik predmetnih nekretnina upisan Milorad Šmitran kao vlasnik obrta INSTALATER. U sva tri navedena slučaja Milorad Šmitran je nastupao kao fizička osoba koja uređuje odnose u pogledu bračne stečevine. U zemljišnim knjigama kao vlasnik nekretnina upisan je Milorad Šmitran kao fizička osoba, a ne kao vlasnik obrta, sada stečajni dužnik. Sud ne daje obrazloženje za ove odlučne činjenice koje proizlaze iz materijalne dokumentacije koja prileži spisu zbog čega pobijanoj odluci nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama te se ista ne može ispitati.

U odnosu na savjesnost i poštenje ugovornih strana

Prvostupanjski sud utvrđuje da stranke nisu prilikom sklapanja predmetnog Ugovora o diobi bračne stečevine postupale savjesno i pošteno. Pri tome, takav svoj zaključak obrazlaže time jer da su stranke potpise ovjerile nakon otvaranja stečajnog postupka te iz razloga što tužiteljica svoje vlasništvo s osnove predmetnog ugovora nije upisala u zemljišnu knjigu nakon sklapanja Ugovora, kao i iz razloga što je tuženik u prokaznom popisu imovine predmetne nekretnine naveo kao svoje vlasništvo, a što da nije obrazložio prilikom davanja iskaza. No, parnične stranke su u svojim iskazima veoma jasno i suglasno iskazivale o razlozima zbog kojih su potpisi na predmetnom ugovoru ovjereni tek u lipnju 2013. godine. Sama činjenica da su potpisi ovjereni nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženik ne podrazumijeva sama po sebi da bi stranke postupale nesavjesno i nepošteno. Sama tužiteljica je u svom iskazu dala veoma jasno, životno i logično obrazloženje za takvo postupanje. Tužiteljica je detaljno opisala situaciju vezano za potpisivanje ugovora i nakadnu ovjeru potpisa. Opisala je kako je bila u teškom emotivnom stanju, kako je to bilo važno razdoblje za njihovog sina koji je bio maturant i kako su u trenutku sklapanja ugovora formalno još bili u braku zbog čega je prema njoj poznatoj tadašnjoj praksi za diobu

nekretnina bez formalne odluke o razvodu braka bila u obvezi platiti porez na promet nekretnina za što tada nije imala novaca, ali je istovremeno s podnošenjem prijedloga za razvod braka dogovorila s tuženikom i ovjeru potpisa na predmetnom ugovoru. Tužiteljica je dakle veoma detaljno opisala razloge takvog svog postupanja, no prvostupanjski sud uopće ne navodi što je tužiteljica navela niti navodi kako je taj njezin iskaz u tom dijelu cijenio i zašto isti nije uzeo u obzir. Jednako je tako, na isti način tužiteljica obrazlagala i razlog zašto nije podnijela prijedlog za upis u zemljišne knjige. Sud se propušta i kod ovog svog zaključka osvrnuti na dano obrazloženje tužiteljice i tuženika. I konačno, sud kao opravdanje za svoj zaključak o tome da stranke ne bi postupale savjesno i pošetno, navodi to da je tuženik te nekretnine naveo u prokaznom popisu imovine, da ih je naveo kao svoje vlasništvo, a što da nije obrazložio tijekom davanja iskaza. No, dužnik je prilikom davanja prokaznog pospisa imovine dužan navesti svu imovinu koju ima u svom vlasništvu. U vrijeme davanja tog prokaznog popisa tuženik jeste bio formalno upisan kao vlasnik predmetnih nekretnina pa nije niti mogao dati neku drugačiju izjavu ili prešutiti neku imovinu koja je na njegovo ime upisana u zemljišne knjige neovisno o Sklopljenm ugovoru od dana 19. kolovoza 2012. godine. Stoga je zaključak suda o tome da stranke ne bi postupale savjesno i pošteno prilikom sklapanja predmetnog ugovora u potpunosti netočan i rezultat pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Sud u tom dijelu uopće nije cijenio provedene dokaze i iskaze stranaka te nije dao valjane razloge zašto njihove iskaze na prihvata u tom dijelu.

I konačno, sud propušta obrazložiti kako to njegovo utvrđenje o savjesnosti i poštenju stranka utječe na njegovu odluku u odbijajućem dijelu tužbenog zahtjeva i na zaključak o ništetnosti sklopljenog ugovora o diobi braće stečevine.

Zbog svega navedenog se pobijana odluka u pobijanom dijelu nemože uopće ispitati.

III Zbog pobijanja odluke o glavnoj stvari, tužiteljica pobija i odluku o trošku sadržanu u toč. V. izreke presude.

IV Predlaže se stoga Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske

- usvojiti žalbu tužitelja te preinačiti pobijanu presudu Trgovačkog suda u Rijeci posl.br. P-126/2023 od dana 13. listopada 2023. godine u toč. IV i V izreke presude, usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i tuženika obvezati na naknadu troškova prvostupanjskog i ovog žalbenog postupka.

podredno,

- usvojiti žalbu i ukinuti pobijanu presudu Trgovačkog suda u Rijeci posl.br. P-126/2023 od dana 13. listopada 2023. godine u toč. IV i V izreke presude, te predmet u tom dijelu vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U Rijeci, dana 23. listopada 2023. godine

Tužitelj pp

Troškovnik tužitelja:

Sastav žalbe 250,00 EUR + PDV

Sudske pristojbe po odluci suda